

καθοίκι

καθοίκι, το, ουσ. [<μσν. καθοίκιον (= οικιακό αγγείο)]. **1.** το ουροδοχείο, το δοχείο της νυκτός, η πάπια: «επειδή είναι άρρωστος και δεν πρέπει να σηκώνεται, έχει συνέχεια το καθοίκι κάτω απ' το κρεβάτι του». **2.** (υβριστικά) άνθρωπος αχρείος, βρομερός, φαύλος, ο καθοίκης: «πρόσεχε αυτόν που κάνεις παρέα, γιατί είναι μεγάλο καθοίκι || πες σ' αυτό το καθοίκι πως, αν τον πιάσω στα χέρια μου, θα τον σακατέψω στο ξύλο». Υποκορ. **καθοικάκι, το**.

Κέντρο Ελληνικής Γλώσσας